

MINISTER FINANSÓW

Organ upoważniony do wydania interpretacji:
Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Adres do korespondencji:

Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej
ul. Traugutta 2a
43-300 Bielsko-Biała

Telefon: (033) 819-84-00

Fax: (033) 812-38-46

IBPB1/415-237/08/TK

Bielsko-Biała, dnia 04 czerwca 2008r.

Pan

ul.

NIP

do rąk pełnomocnika

Macieja Jurczygi

Biuro Rachunkowe

Jurczyga Sp. z o.o.

ul. Gliwicka 3

44-145 Pilchowice

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. z 2007 r. Nr 112 poz. 770) Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko Pana _____ przedstawione we wniosku z dnia 8 lutego 2008r. (data wpływu do tut. Biura – 12 marca 2008r.), o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie możliwości dokonania jednorazowej amortyzacji zakupionych środków transportu (ciągników siodłowych, naczep i przyczep) - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2008r. wpłynął do tut. Biura ww. wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie, dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie możliwości dokonania jednorazowej amortyzacji zakupionych środków transportu (ciągników siodłowych, naczep i przyczep).

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Podatnik prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie drogowego transportu towarowego. W celu wykonywania działalności, w 2007r. nabył środki transportu w postaci ciągników siodłowych oraz odpowiednich naczep, oraz przyczep.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy podatnik mógł dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od dokonanych zakupów środków transportowych w ramach obowiązującego rocznego limitu 50.000 Euro?

Zdaniem wnioskodawcy, zgodnie z art. 22k ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 14 poz. 176 ze zm.), mali podatnicy mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych. W roku (we wniosku nie wskazano w którym roku) wnioskodawca osiągnął około 1.350.000 PLN obrotu, natomiast w roku 2007 około 1.500.000 PLN, w związku z czym spełnia warunki z definicji małego podatnika, zawartej w art. 5a pkt 20 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zarówno ciągniki siodłowe jak i przyczepy oraz naczepy zaliczane są do grupy 7 KŚT i nie są samochodami osobowymi. Spełnione są zatem wszelkie przesłanki umożliwiające skorzystanie z preferencyjnych zasad amortyzacji środków trwałych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z przepisem art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.), kosztami uzyskania przychodu są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ww. ustawy.

W myśl art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. b) ww. ustawy, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie innych niż grunty lub prawa wieczystego użytkowania gruntów, środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w tym również wchodzących w skład nabytego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanych części.

Kosztom uzyskania przychodów, stosownie do art. 22 ust. 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, są natomiast odpisy z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisy amortyzacyjne) dokonywane wyłącznie zgodnie z art. 22a-22o, z uwzględnieniem art. 23.

Zgodnie z art. 22a ust. 1 ww. ustawy amortyzacji podlegają, z zastrzeżeniem art. 22c, stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania:

- 1) budowle, budynki oraz lokale będące odrębną własnością,
- 2) maszyny, urządzenia i środki transportu,
- 3) inne przedmioty

- o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 23a pkt 1, zwane środkami trwałymi.

Zgodnie z art. 22k ust. 7 ww. ustawy, podatnicy w roku podatkowym, w którym rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 11, oraz mali podatnicy, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych z grupy 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nie przekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

Określenie „mały podatnik” jest zdefiniowane w art. 5a pkt 20 ww. ustawy i oznacza podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 800.000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł.

W 2007 roku małymi podatnikami byli więc podatnicy, których przychody ze sprzedaży wraz z należnym podatkiem od towarów i usług w 2006r. nie przekroczyły kwoty 3.180.000 zł.

Powołane wyżej przepisy wykluczają możliwość dokonywania jednorazowo odpisów amortyzacyjnych, w stosunku do niektórych środków trwałych (np. w stosunku do samochodów osobowych) oraz niektórych podatników (nie spełniających kryteriów małego podatnika, a także rozpoczynających prowadzenie działalności w warunkach określonych w art. 22k ust 11 ww. ustawy). Przepisy nie wykluczają możliwości stosowania tej metody amortyzacji w stosunku do innych pojazdów transportu drogowego, w tym samochodów ciężarowych, przez podatników prowadzących działalność w zakresie drogowego transportu towarowego.

Amortyzacja dokonana na zasadach określonych w art. 22k ust. 7 ww. ustawy, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego (art. 22k ust. 10 ww. ustawy). Powyższe oznacza, iż metoda jednorazowych odpisów amortyzacyjnych nie ma zastosowania w przypadku gdy w świetle przepisów dotyczących pomocy publicznej, nie jest dopuszczalne udzielenie podatnikowi pomocy de minimis.

Zasady pomocy de minimis uregulowane zostały rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 06.379.5 z dnia 28 grudnia 2006r.). Jednakże przepisów tych nie stosuje się do pomocy na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego przyznawanej podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego.

Zauważyć należy, iż odpisy amortyzacyjne stanowią pieniężny wyraz stopniowego zużywania się trwałych składników majątku wykorzystywanego w działalności gospodarczej i są elementem kosztów uzyskania przychodów. Wysokość kwoty odpisu za dany okres podatkowy oraz okres amortyzacji wynikają z przyjętej przez podatnika metody amortyzacji.

Zastosowanie metody jednorazowych odpisów amortyzacyjnych powoduje szybsze (lub wolniejsze) niż według innych metod, zaliczenie do kosztów podatkowych wartości środków trwałych. Możliwość wyboru tej metody nie została uwarunkowana formą nabycia środka trwałego. Nie ma przeszkód do jej stosowania gdy nabycie nastąpiło w sposób inny niż w drodze kupna (aport wniesiony do spółki, nabycie w drodze spadku i darowizny lub inny nieodpłatny sposób – z zastrzeżeniem art. 23 ust. 1 pkt 45a. ww. ustawy), a także do ujawnionych środków trwałych nie objętych dotychczas ewidencją (art. 22h ust. 1 pkt 4 ww. ustawy). Oznacza to, iż możliwości dokonywania jednorazowo odpisu amortyzacyjnego nie można utożsamiać z pomocą na nabycie amortyzowanego środka trwałego.

W świetle powyższego, ulga w postaci jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, jakkolwiek stanowi pomoc publiczną, to nie stanowi pomocy na nabycie środka trwałego. Zatem podatnicy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie drogowego transportu towarowego mają możliwość korzystania z jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od zakupionych dla potrzeb tej działalności pojazdów transportu towarowego, w tym samochodów ciężarowych.

Mając na uwadze cytowane wyżej przepisy oraz przedstawiony stan faktyczny, należy uznać, iż jeżeli w 2007r., tj. w roku w którym dokonano nabycia wskazanych we wniosku środków transportu był Pan „małym podatnikiem”, to mógł skorzystać z możliwości dokonania ich jednorazowej amortyzacji na zasadach określonych w art. 22k ust. 7-12 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Z up. DYREKTORA
IZBY SKARBOWEJ

Danuta Bojda-Wira
mgr Danuta Bojda-Wira
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują:

1. adresat
2. Naczelnik
Urzędu Skarbowego
w Rybniku
Pl. Armii Krajowej 3
44-200 Rybnik
3. Dyrektor
Urzędu Kontroli Skarbowej
w Katowicach
ul. Paderewskiego 32B
40-282 Katowice
4. a/a